

Ένας μικρός πρίγκιπας από άλλον πλανήτη

- Καλημέρα, είπε το πριγκιπόπουλο.
- Καλημέρα, απάντησε ένας κλειδούχος των σιδηροδρόμων.
- Τι κάνεις εδώ; ρώτησε το αγόρι.
- Πακετάρω τους ταξιδιώτες χίλιους χίλιους, είπε ο κλειδούχος, τους βάζω στα τρένα και τους ξαποστέλνω δεξιά κι αριστερά. Εκείνη τη στιγμή μια φωταγωγημένη ταχεία, μουγκρίζοντας σαν δυνατή βροντή, έκανε την καμπίνα του κλειδούχου να σείεται συθέμελα.
- Είναι βιαστικοί πολύ. Τι ζητάν να βρούνε; είπε το πριγκιπόπουλο.
- Α! Αυτό δεν το γνωρίζει ούτε ο ίδιος ο μηχανοδηγός, είπε ο κλειδούχος.

Μια δεύτερη ταχεία το ίδιο φωταγωγημένη ερχότανε μουγκρίζοντας απ' την αντίθετη κατεύθυνση.

- Επιστρέφουν κιόλας; ρώτησε το πριγκιπόπουλο.
 - Όχι. Δεν είναι οι ίδιοι. Είναι διασταύρωση.
 - Δεν ήταν ευχαριστημένοι εκεί που ζούσαν;
 - Κανείς δεν είναι ευχαριστημένος εκεί που ζει, είπε ο κλειδούχος.
- Και μια τρίτη αμαξοστοιχία πέρασε φωταγωγημένη.
- Κυνηγάνε τους πρώτους ταξιδιώτες; ρώτησε το πριγκιπόπουλο.
 - Δεν κυνηγάνε τίποτα. Κοιμούνται εκεί μέσα ή χασμουριούνται. Μονάχα τα παιδιά κολλάν τη μύτη τους στα τζάμια.
 - Μονάχα τα παιδιά γνωρίζουν τι ζητάνε, είπε το πριγκιπόπουλο. Χάνουν τον καιρό τους με μια κούκλα από κουρέλια. Είναι γι' αυτά πολύ σπουδαία κι αν τους την πάρεις κλαίνε...
 - Αυτά είναι τυχερά, είπε ο κλειδούχος.
 - Καλημέρα, είπε το πριγκιπόπουλο.
 - Καλημέρα, απάντησε ο έμπορος. Πουλούσε τελειοποιημένα χάπια, που σβήγανε τη δίψα. Καταπίνεις ένα χάπι τη βδομάδα και δεν έχεις ανάγκη από νερό.
 - Γιατί τα πουλάς αυτά; ρώτησε το πριγκιπόπουλο.
 - Είναι οικονομία χρόνου, απάντησε ο έμπορος. Οι ειδικοί κάναν υπολογισμό και βρήκανε πως κερδίζεις πενήντα τρία ολόκληρα λεπτά τη βδομάδα.
 - Και τι τα κάνουν αυτά τα πενήντα τρία λεπτά;
 - Ο καθένας, ό,τι θέλει...
 - Εγώ αν είχα πενήντα τρία διαθέσιμα λεπτά, θα πήγαινα περίπατο σιγά σιγά, να πιω νερό από μια πηγούλα...

A. DE SAINT - EXUPERY (μετάφραση Τ. Στυλιανέα)

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΗΣ

I

Μπροστά από την παράγκα του Καραγκιόζη

(Μουσική. Βγαίνουν χορεύοντας ο Καραγκιόζης και ο Κολλητήρης)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Εεεε, βρε παιδιά! Όπα!

ΚΟΛΛΗΤΗΡΗΣ: Όπα, όπα, όπα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Γεια σου, ξιπόλητη οικογένεια. Εεεε, μανούλα μου!... Αχ, μωρέ, κουράστηκα σήμερα. Επιτρέπεται, στην εποχή μιας, που ο κόσμος πάει στη Σελήνη, να πεινάν οι άνθρωποι; (κλαψουρίζοντας) Πεινάω, βρε παιδιά. Μόνο με τον ύπνο βρίσκω σωτηρία. Και δεν ξανακοιμάμαι; Εδώ θα ξαπλώσω, (χασμουριέται) έξω από την παράγκα μου, που είναι ωραία... βρομάντζα. (Χασμουριέται παρατεταμένα και αποκοιμιέται.)

Έξω από το σαράι*

(Μουσική. Ο πασάς υποδέχεται το Χατζηαζάτη.)

ΠΑΣΑΣ: Γεια σου, Χατζηαβάτη, τζάνεμ*.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Σας προσκυνώ και σας καλημερίζω, εφέντη, ο καημένος. Μόλις τελείωσα τη διαταγή σας.

ΠΑΣΑΣ: Βρήκες τον Καραγκιόζη; Τι σου είπε; Θ' αναλάβει να έβρει τη βεζυροπούλα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Αναλαμβάνει, εφέντη μου, φτάνει ν' ακολουθήσουν μαζί του ο Μπαρμπαγιώργος, ο Διονύσιος και ο Μορφονιός.

ΠΑΣΑΣ: Αμέσως να τους ειδοποιήσεις να έρθουν στο σαράι, το καλό που τους θέλω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: (πολυ δουλικά) Τρέχω, άρχοντά μου, τρέχω ο καημένος... (Φεύγει)
(Σε λίγο μπαίνει ο Καραγκιόζης)

ΠΑΣΑΣ: Καλώς τον Καραγκιόζη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Προσκυνώ, πασά μου. Τι συμβαίνει, εφέντη μου; Είμαι στις διαταγές σου.

ΠΑΣΑΣ: Καραγκιόζη! Ο επιστήμων, που ήταν στα εργαστήρια όπου κατασκευάζονται οι πύραυλοι, έκλεψε έναν πύραυλο. Μαζί του πήρε και την κόρη μου, την Εμινέ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ε, και δεν τον κυνηγούμε να τον πιάσουμε;

ΠΑΣΑΣ: Αυτός τώρα είναι στο διάστημα. Εγώ θέλω το παιδί μου! (Κλαίει) Το παιδί μου, Καραγκιόζη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Δεν έχετε κανέναν άλλο πύραυλο;

ΠΑΣΑΣ: Και βέβαια έχουμε. Αλλά δεν έχει ορισμένα όργανα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ε, και δε βάζουμε εμείς;

ΠΑΣΑΣ: Τι όργανα έχετε εσείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Απ' όλα. Μπουζούκια, κιθάρες, βιολιά...

ΠΑΣΑΣ: Μην παίζετε με τη συμφορά μου. Επιστημονικά όργανα λέω: Ασύρματο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ασύρματο δεν έχει;

ΠΑΣΑΣ: Όχι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Τηλεπικοινωνιακό δίκτυο έχει; Ωρολόγιο καταμετρήσεως του υδρογείου της Ούλεν έχει; Ρολόι της ΔΕΗ* για τις αναλαμπές του ηλίου δεν έχει; Τι να κάνουμε;

ΠΑΣΑΣ: Δεν ξέρω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Τέτοιο κούτσουρο που είσαι... Γρήγορα να ελέγξω τον πύραυλο.

(Πλησιάζουν στη βάση εκτοξεύσεων. Ακούγεται θόρυβος μηχανών.)

ΠΑΣΑΣ: Αυτός είναι ο πύραυλος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ωραία! Άκουσε, πασά μου. Ο τόπος αυτός θα ονομαστεί Καραγκιοζέδρα. Ποπό, κάτι φτερά που 'χει!... Να μπω μέσα; Χμ, πρέπει να τον ελέγξω καλά.

(Μουσική. Ζακυνθινό μοτίβο. Μπαίνει ο σιορ Διονύσιος.)

ΠΑΣΑΣ: Καλώς το Διονύσιο.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ: Προσκυνώ, σιορ αφέντη μου. Είμαι στις διαταγές σου, ψυχούλα μου. Είμαι πρόθυμος, μα την ψυχή τση νόνας μου, να θυσιάσω και την καρδιά μου.

(Μουσική. Ρουμελιώτικο μοτίβο. Μπαίνει ο Μπαρμπαγιώργος.)

ΠΑΣΑΣ: Καλώς τον Μπαρμπαγιώργο!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ: Γεια σας, χαίριτι, καλημέρα, καλο- βράδ' τι κάντι πιδιά μ', καλά είμι γω; Μ' έκραξις* και ρουβόλησα* τουν κατήφουρου για του μαντάτου*.

ΠΑΣΑΣ: Θέλω να σε πάω στον Καραγκιόζη, Μπαρμπαγιώργο.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ: Μμμ, χνερ' θα μ' καν' του κλιφτούδικου.

ΠΑΣΑΣ: Αστροναύτη μου, πώς τον είδατε τον πύραυλο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Με τα μάτια ανοιχτά. Ο πύραυλος είναι εντάξει. Να έρθουν οι ακόλουθοί μου αμέσως!

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ: Ούλοι μαζωμένοι είμαστε, Καραγκιόζο. Πού θα αριβάρουμε*;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ: Ορέ μανούλα μ'. Ιδουμέσα θα μπούμε στου σιδερένιου κλουβί, ορέ;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ: Μαμά μου, φοβάμαι... Ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Παιδιά, εδώ θέλει θάρρος, καρδιά και πλάτη φαρδιά. Μπρρρ. Μόνο δεθείτε καλά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Λοιπόν, πασά μου, φεύγω. Σου εμπιστεύομαι την οικογένειά μου.

Ετοιμάστε τους καυστήρες. Ν' αναφτεί η φουφού, να ζεσταθεί το μπαρούτι, για να φύγουμε.

ΚΟΛΛΗΤΗΡΗΣ: Α, πατέρα μου!...

ΜΙΡΙΚΟΓΚΟΣ: Μπαμπάκο μου!...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ: Μπαμπάκο μου!...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΑΙΝΑ: Αχ, αντρούλη μου!...

ΠΑΣΑΣ: Καραγκιόζη, καλή αποστολή, καλό ταξίδι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Είστε όλοι μέσα, να κλείσω την πόρτα;

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ: Ναίσκε*, ψυχούλα μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Γεια σας, γεια σας!... (Τραγουδάει.) Έχε γεια, καημένε κόσμε...

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ: Αντίο, παιδόπουλα!

(φωνές λαού)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Και τώρα η μεγάλη στιγμή... Δέκα, εννιά, οχτώ, επτά, έξι, πέντε, τέσσερα, τρία, δύο, ένα, μηδέν!

(Ήχος εκτόξευσης)

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΗΣ

II

Στο διάστημα, μετά από λίγο

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Εδώ αστροναύτης Καραγκιόζης. Βρίσκομαι άνω των ιπταμένων νήσων.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ: Οουο, Καραγκιόζο, μην το γέρνεις, όλο ανάσκελα βρίσκομαι, ορέ.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ: Μην του πας απ' τις λακκούβις Καραγκιόζ. Βάστα του καπίστρι*, γιατί ντραλίζουμι*.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ: Θείε, σιγά, θα πέσω κάτω.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ: Ορέ μανούλα μ', έφυγι η ουρά μας, Καραγκιόζ'.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Βρε, ξεκόλλησε το πρώτο πάτωμα του πυραύλου.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ: Οου, για ποιο λόγο χτυπιόμαστε έτσι, Καραγκιόζο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Είναι γιατί φτάνουμε στον πλανήτη της Σελήνης. Σε λίγο προσγειωνόμαστε στη Σελήνη. Δεθείτε.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ: Οου, Καραγκιόζο, βλέπεις τσίποτσι*;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Όχι, να φύγει η σκόνη που κάναμε στην προσγείωση και θα κατεβούμε μετά.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ: Οου, κάτι κοφτερά βουνά που βλέπω!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ: Ορέ μανούλα μ', τι κρότ' είν' τούτοι δω, ρε Καραγκιόζ';

(Ακούγονται κρότοι κεραυνών)

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ: Φοβάμαι, μαμά μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Εδώ, παιδιά, είναι όλο κεραυνοί. Να βγω έξω πρώτος εγώ. Όλοι οπλοφορήστε, (φωνάζει.) Κανένas άνθρωπος εδώ, βρεεεε!...

(Ακούγεται σήμα ασυρμάτου)

- Σταπρί, σταπρόνια, σταπρί, σταπρόνια...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Παιδιά, κάποιος μαγειρεύει μακαρόνια εδώ. Ντυθείτε καλά και βγείτε έξω. Να περπατάτε στέρεα, γιατί είναι κρυστάλλινη η γη και τα βουνά κρύσταλλα εδώ.

Προσέχτε.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ: Οου, τι φωτίες είναι ευτούνες που ανάβουνε κει πέρα, Καραγκιόζο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Εδώ παιδιά, έχει κρατήρες. Νιόνιο, ηφαίστεια φαίνεται να έχει. Σταθείτε, γιατί έχασα αυτόνε με τα μακαρόνια. Πού πήγε, μωρέ, αυτό το ζών; Μέσα στη σπηλιά αυτή μπήκε. Τρέχτε όλοι μαζί. Να, σσς... Ακούτε;

- Σταπρί, σταπρόνια, σταπρί, σταπρόνια...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Παιδιά, προσέχτε. Άνθρωπος βγαίνει απ' τη σπηλιά μέσα.

ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΠΑΣΑ: Αχ, Καραγκιόζη, εδώ εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ναι, κι όλη η παρέα.

ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΠΑΣΑ: Είμαι η κόρη της Σελήνης. Έτσι με ονόμασε αυτός που μ' έφερε εδώ πέρα από τη γη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Μήπως είσαι η κόρη του πατσά;

ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΠΑΣΑ: Ναι, του Σουγκρή.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Του Σκουμπρή; Και ποιος σ' έφερε δω, βρε κορίτσι μου;

ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΠΑΣΑ: Ο επιστήμων.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Και πού είναι ο επιστήμων;

ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΠΑΣΑ: Να, εδώ, αυτός είναι. Είναι σε αφασία*.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Εμπρός, πιάστε τον και βάλτε τον μέσα στο διαστημόπλοιο.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ: Έμπα, Καραγκιόζο, έτοιμοι είμαστε. Πάμε, ψυχή μου, καλιά μας.

(ήχος εκτόξευσης)

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ: Οου, πολλά κρούταλα* ακούω, Καραγκιόζο!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ: Ορέ μανούλα μ', βροντοβολάμε στα ντουβάρια*.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Σωπάτε, παιδιά. Σωπάτε και θα στείλω μήνυμα στη γη. Εδώ αστροναύτης Καραγκιόζης. Έρχομαι από τη Σελήνη. Εντός ολίγου προσγειωνόμαστε. Ετοιμάστε να φάμε.

ΠΑΣΑΣ: Σας περιμένουμε πλήθος λαού με μεγάλη υποδοχή.

(θόρυβος προσγείωσης)

(Στη γη, μετά από λίγο - επευφημίες λαού)

ΥΠΑΣΠΙΣΤΗΣ: Παρουσιάστε, αρμ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Πατσά μου, φτάσαμε σώος και αβλαβές. Σας παραδίνω την κόρη σου και τον επιστήμονα.

ΠΑΣΑΣ: Παιδί μου!

ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΠΑΣΑ: Μπαμπά μου!

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ: Οουου, ήρθαμε στ' αλήθεια!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ: Ορέ, μανούλα μ', πάου στου κουνάκι* μ'.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ: Κι εγώ στη μαμά μου.

ΠΑΣΑΣ: Θέλω κανονιοβολισμοί να πέσουν, Καραγκιόζη...

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ: Οουου...

ΠΑΣΑΣ: Να πέσει η κανονιά η πρώτη...

Έξω από την παράγκα του Καραγκιόζη.

Ο Καραγκιόζης εξακολουθεί να κοιμάται.

(Ακούγεται δυνατός κρότος άδειου ντενεκέ.)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Α, αχ, Παναγία μου! (Ξυπνάει.) Μανούλα μου, τι κανόνι ήταν αυτό;

ΚΟΛΛΗΤΗΡΗΣ: Ποτιστήρι ήτανε, δεν ήτανε κανόνι. Στο πέταξα για να ξυπνήσεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Σταπρί, σταπρόνια, σταπρί, σταπρόνια... Ωχ, μανούλα μου!

(Έρχεται ο Χατζήαβάτης.)

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Καραγκιόζη, βρε συ, έψαχνα να σ' έβρω. Πού ήσουν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Στη Σελήνη και τώρα γύρισα, μωρέ Χατζηχαβιάρη.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Μα εγώ ήρθα, βρε τρομάρα σου, να σε πάω στον πασά, που σε θέλει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ποιον πασά, μωρέ; 'Άσε με να χορέψω, να ξεχάσω τους... τους καημούς μου και τις ταλαιπωρίες μου.

(μουσική, χορός)

Ευγένιος Σπαθάρης

Λεξιλόγιο

σαράι	=	επίσημη διαμονή του Οθωμανού σουλτάνου ή του διοικητή οθωμανικής επαρχίας.
τζανεμ	=	καλέ μου
ΔΕΗ	=	Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού
έκραξις	=	(μτφ.) φωνάζω δυνατά ή φωνάζω κπ. να έρθει κοντά, καλώ, προσκαλώ
ρουβόλησα	=	κατεβαίνω τρέχοντας την πλαγιά ενός υψώματος
μαντάτο	=	είδηση
αριβάρω	=	καταφθάνω, καταπλέω, φτάνω κάπου χωρίς να με περιμένουν, εμφανίζομαι απρόσκλητος
ναίσκε	=	ναι, ναι συ καλέ (λευκαδίτικη διάλεκτος)
καπίστρι	=	χαλινάρι, χωρίς το μεταλλικό εξάρτημα που μπαίνει στο στόμα του υποζυγίου
ντραλίζουμι	=	ζαλίζομαι
τσιποτσι	=	τίποτα
αφασία	=	απώλεια των αισθήσεων
κρούταλα	=	γενική ονομασία μικρών κρουστών οργάνων από ξύλο, κόκαλο, μέταλλο ή άλλο υλικό
ντουβάρια	=	τοίχοι
κουνάκι	=	κονάκι, αρχοντικό

Ο ταχυδρόμος του διαστήματος

Ι.Μ. Παναγιωτόπουλος

(Ο ταχυδρόμος ήταν πάντα ένα πολύ αγαπητό πρόσωπο, ιδιαίτερα σε παλαιότερες εποχές, όταν ήταν η αποκλειστική πηγή ειδήσεων. Ο ποιητής φαντάζεται ένα τέτοιο ταχυδρόμο ανάμεσα στους αστερισμούς, όπου θα έχουν μεταναστεύσει οι άνθρωποι στο μακρινό μέλλον.)

Ο ταχυδρόμος του διαστήματος.

Αυτό είναι ένα καινούριο επάγγελμα.

Από πόρτα σε πόρτα,

ανάμεσα στους μεγάλους αστερισμούς.

Με το δισάκι του φορτωμένο τρυφερά χαιρετίσματα,

με το δισάκι του φορτωμένο αγάπη:

«Σας καρτερούμε στην Κόμη της Βερενίκης.»

Οι φαμίλιες μοιράζονται:

ο ένας βρίσκεται στον Ηνίοχο,

ο άλλος βολοδέρνει στον Ηρακλή,

ο τρίτος εμπορεύεται στην Άρκτο γουναρικά.

Ο ταχυδρόμος του διαστήματος αγρυπνεί στη βολίδα του.

Καμιά φορά,

σαν η περίσταση το καλέσει,

απαγκιάζει και σε τούτη την παλιά γειτονιά,

να φέρει τα μηνύματά του, τα καλέσματά του, τα χαιρε-

τίσματά του,

από τους αστροκυνηγούς της όγδοης γενιάς

στους επίγονους των «πρώτων ανθρώπων»

[ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΔΙΑΣΤΗΜΑΝΘΡΩΠΟΙ]

Τζουλιάνο Αμίτσι

Ο δόκτωρ Ευγένιος Σάνγκερ III ήταν με τη ψυχή στο στόμα. Εκείνη ήταν η κορυφαία στιγμή της ζωής του σαν ανθρώπου και επιστήμονα κι όχι μόνο της δικής του.

Ήδη ο πατέρας του είχε εργαστεί στο φιλόδοξο σχέδιο που είχε συλλάβει ο διάσημος παππούς του, Ευγένιος Σάνγκερ. Και τώρα, ύστερα από μερικά λεπτά, εκείνος θα μάθαινε αν ο «φόπερ», ο απίθανος φωτονικός πύραυλος, ήταν πραγματοποιήσιμος με τη χρησιμοποίηση του λείζερ.

Είχε υποβάλει στον ηλεκτρονικό υπολογιστή τις μυριάδες των στοιχείων που είχαν εξαχθεί από τα εργαστηριακά πειράματα.

Και παρόλο που ακόμη τίποτε δεν έδινε τη βεβαιότητα πως ο καινούριος δρόμος που αυτός είχε επινοήσει και είχε διερευνηθεί από τρεις γενεές επιστημόνων ήταν ο σωστός, ωστόσο ο δόκτωρ Σάνγκερ ήταν απόλυτα σίγουρος ότι αυτή τη φορά η διαίσθησή του δεν τον γελούσε. Τόσο σίγουρος, ώστε να έχει την επίγνωση ότι το ηθικό του δε θα άντεχε σε μια ακόμη αποτυχία για χιλιοστή φορά.

Γι' αυτό είχε εγκαταστήσει στο γραφείο του – στον τεσσαρακοστό δεύτερο όροφο του Σιμπέρνετικ Μπίλντινγκ, του αληθινού ναού της τεχνολογίας που είχε χτιστεί στην καρδιά του Μανχάτταν – την «κατάληξη» του γιγαντιαίου κομπιούτερ που εκείνη τη στιγμή, στα υπόγεια του ουρανοξύστη, επεξεργαζόταν το πρόβλημα του. Ήθελε να είναι μόνος για να αφηθεί ελεύθερα στη χαρά του θριάμβου, ή για να μην έχει μάρτυρες της αποτυχίας του.

Κοίταξε για εκατοστή φορά το χρονόμετρο. Ακόμη ένα δυο λεπτά πριν τα πλήκτρα αρχίσουν να χτυπάνε την απάντηση που περίμενε με αγωνιώδη ανυπομονησία...

(.....)

Περιμένοντας την απάντηση του ηλεκτρονικού υπολογιστή, ο φυσικός άφηνε αχαλίνωτη τη φαντασία του πάνω σ' εκείνες του σε τελευταία ανάλυση ήταν επιστημονικές πραγματικότητες.

Για να πάει κανείς στον Άρη, ένα ταξίδι που απαιτούσε ακόμη έξι μήνες, θεωρητικά θα αρκούσε ένα τέταρτο της ώρας.

Οι άνθρωποι θα είχαν τη δυνατότητα να φτάσουν στον Άλφα του Κενταύρου σε λιγότερο από τέσσερα χρόνια κι ο ίδιος ο φοβερά απομακρυσμένος Βέγας θα ήταν μέσα στις δυνατότητες του ανθρώπου να τον κατακτήσει, αφού για να πάει ως εκεί και να γυρίσει θα του αρκούσε λίγο περισσότερο από μισός αιώνας.

Ολόκληρο το σύμπαν θα είχε κατακτηθεί από τον άνθρωπο και η κατάκτησή του θα συνδεόταν αιώνια με το όνομα του Ευγένιου Σάνγκερ III, του εφευρέτη του «φόπερ».

Όλα αυτά ήταν μονάχα ένα όνειρο, μια φοβερή αυταπάτη; Αυτό θα το καθόριζαν τα αμέσως επόμενα λεπτά, με τα μαγνητικά ψηφία του κομπιούτερ.

Ο φυσικός πέρασε ένα δάχτυλό του στο κολάρο του για να το ξεσφίξει. Η αγωνία τον έπνιγε. Το πρόσωπό του είχε γίνει ωχρότατο, γυάλιζαν απάνω του οι χιλιάδες σταλαγματιές του ιδρώτα.

Τα πλήκτρα της συσκευής άρχισαν να χτυπάνε ταχύτατα:

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΛΕΪΖΕΡ ΕΝΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΑΡΚΕΙ Η ΣΩΛ...

ΟΙ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΕΣ

Οι Αστροναύτες πιον τους λας εν' το συνάφερμαν!
εγίνην μες στην σκέψην τους λιμάνιν.
Τζαι τούτον εν' μηδενικόν κοντά στα μέλλοντα.
Πολλά σπουδαίον πράμαν σας εφάνην;

Έντζε 'ν' ανάγκη να βουννούσιν πάνω πύραυλον
ως έξι μήνες για να φτάσει πα' στον Άρην.
Εννά' ρτει ώρα που ο νους έννα πετάσσεται
γοιον την στραπήν να φέρνει το χαπάριν.

Είντα χαπάρκα να τσαττίσει να' βρουν πλάσματα
τζειπάνω πόννα βκουν, πον πεθανίσκουν,
τζι έρτουν στην γην το μυστικόν τους τζαι μπουκκώσουν μας,
τζι αθάνατοι πιον μάθουν να μεινίσκουν!...

Ίλλε προπάντων κάτι γέροι ογδοντάρηες,
που σπάσασιν τα γρόνια τα νεβρά τους,
να παχουλλέψουν... να στηθούν σαν τα προπάλλουκα...
έννα 'ν' διπλή παρά τους παιδικιούς η χαρά τους...

- Ούφφου... να μεν άκουα τούτες τες πελλάρες σου,
γιατί εννά ξεράσω, ρε Γιακείμη...
- Να μεν είσ' έτσι άπιστος Θωμάς, δκειε Κούσουλε!
τζι ούλα μπορεί να τα 'βρ' η επιστήμη.

Πε μου, πειήντα γρόνια πριν αν σου λαλούσασιν
πως λοαρκάζουσιν να βκουν πα' στο φεγγάριν
ή πως εν' γη τέλεια ξερή, καθόλου επίστευκες;
τωρά τζ αν πάσιν τζι εύρουν κόσμον εις τον Άρην,
τζαι φέρουν δείγμαν εις την γην τζαι πά' τζαι δούμεν τους;

- Πάλ' εν πιστεύκω. – Έσεις δίτζιον!... Ήρτες πρώμα!...
τότες ν' αλλάξουμεν κουβένταν δκειέ, παραίτα με...
Αρτζέψαν σύρμαν οι κουέλλες, οξά... κόμα!...

Λεξιλόγιο

Ίλλε = ανεξαρτήτως
συνεπειών
λας = λαοί
συνάφερμαν = μέρος
συζήτησης
εφάνην = φάνηκε
βουννώ = πετώ,
εκσφενδονίζω
γοιον = σαν
χαπάριν = είδηση, νέο
τσαττίζει = τυχαίνει
νεβρά = νεύρα
προπάλλουκο = Ο
συνδετικός μοχλός μεταξύ
του άξονα της καρρότσας
και του ζυγού
παιδικιοί = παιδιά
πρώμα = πρώιμα
κουέλλες = πρόβατα

Παύλος Λιασίδης
Συλλογή «Να πεθάνει ο χάρος», 1966

Η Αστροναύτισσα

Ρένα Καρθαίου

Φεύγω, πάω στο φεγγάρι
με βαλίτσες κι άλλα βάρη.

Παίρνω και μια σκούπα τόση,
σκόνες, στάχτες να σαρώσει.

Είμαι εγώ νοικοκυρά
και τα θέλω καθαρά.

Πάω να ρίζω χώμα σάκους
σε κρατήρες και σε λάκκους.

Πάω αέρα, πάω νερό
και λουλούδια ένα σωρό.

Πάω να φτιάσω μιαν αυλή
φεγγαρίσια, στρογγυλή,

με πολλά μυριστικά,
γλάστρες και βασιλικά.

Και στη μέση θα διαλέξω
μια γαζία να φυτέψω,

να 'χει ολάνθιστους χρυσούς,
μικροφέγγαρους ανθούς,

που το ολόγιομο φεγγάρι
για παιδιά του θα τους πάρει.

Κι όταν το άρωμά τους νιώσει,
μοναξιά δε θα 'χει τόση.

Αστροναύτισσα κινάω
στο φεγγάρι για να πάω,

κι αφού εκεί τα συγυρίσω,
πάλι θα γυρίσω πίσω.

Λεξιλόγιο

σαρώνω = σκουπίζω

κρατήρες = κυκλικά ανοίγματα στην
επιφάνεια της Σελήνης

γαζία = δέντρο με κίτρινα χνουδωτά,
ευωδιαστά λουλούδια που σχηματίζουν
τσαμπιά.

ολόγιομο = που είναι εντελώς γεμάτος

www.snhell.gr